

Nevasta tâlharului

Vasile Alecsandri

Fost-am eu la părinți una
Precum e în ceruri luna,
De părinții mei iubită
Și de dâșii potrivită
Cu luna, cu stelele,
Salba cu măgelele,
Grădina cu florile
Și ziua cu zorile.
Ei pământul au umblat
Să-mi găsească un bărbat.
Bărbățul ce mi-au dat
Era tânăr și bogat,
Avea bani, avea inele
De-mi umplea mâna cu ele,
Dar vezi, frate, ce păcat!
Erau toate de furat.
Nu trecu chiar săptămâna
Și pe el puseră mâna
Și la ocnă-l înfundară
Și cu lacrimi mă lăsară.
Decât m-aș fi măritat,
Mai bine-n foc m-aș fi dat,
C-am rămas cu rod în sân
Și nu-i rod de bun român
Ci e rod de om mișel,
Sărăcuț, amar de el!
De-ar fi fost el un viteaz,
Nu mi-ar fi așa necaz,
Dar a fost un biet tâlhar
Și de-aceea mi-e amar!